

Sygnatura akt **VII W 4/13**

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Wołowie w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Paprocki

Protokolant: Edyta Lickiewicz

po rozpoznaniu w dniach 19 lutego 2013 r. i 09 kwietnia 2013 r.

sprawy

T. B., syna D. i P. z domu B., urodzonego w dniu (...) w Ż.

obwinionego o to, że

w dniu 02 listopada 2011 roku o godz. 18:50 na odcinku trasy K-36 K. - I. jadąc i kierując pojazdem m-ki M. o nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 50 km/h, przy obowiązującej prędkości 90 km/h; stwierdzono przy użyciu videorejestratora prędkość 140 km/h

tj. o czyn z art. 92a kw

I. uznaje obwinionego T. B. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 92a kw i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę grzywny w wysokości 700 (siedmiuset) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i § 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (stu) złotych, a na podstawie art. 119 kpw w związku z art. 617 kpk i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych.

Sygn. akt **VII W 4/13**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 listopada 2011 r. T. B. poruszał się samochodem marki M. o numerach rej. (...) na trasie pomiędzy miejscowościami K. i I..

Około godz. 18.50, poruszając się drogą w terenie niezabudowanym, przekroczył dozwoloną prędkość 90 km/h i poruszał się z prędkością co najmniej 140 km/h.

Po zatrzymaniu do kontroli przez Policję T. B. odmówił przyjęcia mandatu.

Dowód:

- notatka urzędowa, k. 1,
- zapis wideo, k. 2,
- zeznania S. M., k. 69, 7,
- zeznania K. K., k. 69, 8.

Sąd zważył:

W świetle zebranych w sprawie dowodów wina, sprawstwo i okoliczności popełnienia przez obwinionego zarzucanego mu czynu nie budziły wątpliwości Sądu.

Podstawę ustaleń faktycznych stanowiły dowody w postaci zeznań świadków, notatki urzędowej oraz zapisu z wideorejestratora.

Twierdzenia obwinionego, jakoby w dniu zdarzenia poruszał się samochodem, lecz z dozwoloną prędkością – nie przekraczającą 90 km/h – stoją w oczywistej sprzeczności z zapisem wideo pochodzącym z wideorejestratora. Na nagraniu tym widać, jak samochód marki M., którym poruszał się obwiniony, przekracza w terenie niezabudowanym dozwoloną prędkość o co najmniej 50 km/h. Po zatrzymaniu pojazdów uwidoczniła została tablica rejestracyjna pojazdu, którym kierował obwiniony.

Zapis wideo nie potwierdza tezy obwinionego, że pomiar prędkości został dokonany z tzw. najazdu radiowozu, bowiem radiowóz w początkowej fazie faktycznie dogania pojazd obwinionego, a później jedzie z równą mu prędkością.

Nadto wyjaśnienia obwinionego stoją w oczywistej sprzeczności z zeznaniami policjantów, którzy dokonali pomiaru prędkości i zatrzymania kierującego.

Zwrócić należy uwagę na uwidoczniły na zapisie wideo fakt, że obwiniony nie tylko przekraczał dozwoloną prędkość, ale nadto wyprzedzał poprzedzającego go pojazdy.

W tym stanie rzeczy uznać należało, że obwiniony popełnił wykroczenie z art. 92a Kodeksu wykroczeń zagrożone karą grzywny.

Prędkość z jaką poruszał się obwiniony, przekraczająca aż o 50 km/h prędkość dozwoloną, w pełni uzasadniała wymierzenie kary grzywny w wysokości 700 zł. Zwrócić należy uwagę na nagminność tego typu wykroczeń, którego dopuścił się obwiniony. Kara grzywny zaś musi być dla obwinionego na tyle dolegliwa, aby skłonić go do zmiany postępowania i nie naruszania przepisów w przyszłości.

Zwrócić należy uwagę, co widać na nagraniu z wideorejestratora, że obwiniony z prędkością 140 km/h poruszał się już po zmierzchu. Tym samym uznać należy, że obwiniony swoim zachowaniem poważnie zagroził bezpieczeństwu w ruchu drogowym.

Na mocy powołanych w wyroku przepisów obciążono obwinionego kosztami postępowania.